

(Continuare din pag. 19: Frumoasa din pădurea...)

Ursita făcută de ea începe să se adevărească, dar atunci își face apariția Zâna Liliacului, care îi scufundă pe toți în somn și face ca pădurea să crească așa încât să ascundă tot castelul. Actul II, Vederea de vis, are loc o sută de ani mai târziu, când tânărul Prinț Florimund se află cu suita sa la vânătoare în această pădure. Rămăs un moment singur, i se înfățișează Zâna Liliacului, care, într-o vedere de vis, i-o arată pe frumoasa Prințesă Aurora. Ea chiar o roagă pe Aurora să danseze cu prințul. Când imaginea de vis dispăre, Prințul Florimund o imploră pe Zâna Liliacului să-l ducă la castelul unde dormea prințesa, la care zâna îi conduce pașii către castelul adormit. El intră în castel, o găsește pe Aurora și o trezește cu un sărut. Carabosse este învinsă, iar vraja magică s-a frânt. În Actul III, Nunta, are loc nunta ca-n povești între Prințesa Aurora și Prințul Florimund, la care participă ca invitați, printre alții, și figurile de basm Florestan cu surorile sale Argint și Diamant, Motanul încălțat cu Pisica Albă, Pasărea Albastră cu Florisse, Scufița Roșie cu Lupul, precum și Trei Ivani. Cu toții fac urări mirelui și miresei și se unesc apoi toți într-un dans comun. Iar, la sfârșit, Zâna Liliacului vine să le binecuvânteze căsătoria.

Muzica lui Ceaicovski la acest balet este pe alocuri magnifică, pe alocuri sensibilă, dar mai tot timpul splendidă. Sinteza muzicii sale cu coreografia din acest balet, dar și din baletele sale Lacul lebedelor și Spărgătorul de nuci, sunt de o măreție de la sine înțeles, care îl fac pe Ceaicovski unul dintre cei mai mari compozitori de muzică de balet ai tuturor timpurilor.

La spectacolul pe care l-am văzut în ziua de 6 iunie a.c., în rolul Prințesa Aurora a apărut Judith Simon. Mlădioasă, sensibilă, delicată, ea mi s-a părut totuși, uneori, a fi mai mult Odette/Odille din Lacul lebedelor, decât Prințesa Aurora. În rolul Prințul Florimund am avut din nou revelația jocului oferit de Dragoș Mihalcea. La prima sa apariție pe scenă, care are loc în Actul II, într-o poză cu aplomb, acest dansor noble a înghetat publicul într-o tăcere provocată de faptul că ceea ce se oferea ochilor depășea cu totul nivelul comun. Am asistat, în continuare, la un eveniment artistic unic, care se producea pe loc și numai pentru noi de către un artist dotat cu precizie, cunoaștere, grație, putere de control și fermitate. Încă o dată, o adevărată revelație. Problema cu revelațiile este însă că ele nu pot fi povestite, ci trebuie scitate. Acestea le face ca ele să aparțină celor ce le-au trăit. Acest lucru se întâmplă și cu aparițiile pe scenă ale lui Dragoș Mihalcea: ele nu pot fi povestite, ci trebuie văzute. Baletul Frumoasa din pădurea adormită pe muzica lui Ceaicovski, în punerea în scenă actuală de la Opera Regală din Stockholm, cu soliștii și ansamblul de acum, constituie o rară delectare a sufletului și spiritului, purtându-ne, pentru câteva momente cel puțin, într-o lume de basm și satisfacții artistice împlinite. Ceea ce nu este puțin lucru! ◆

(Continuare din pag. 32: G.I. Chiuzbaian.)

Dar un asemenea deziderat care exprimă speranțele tuturor oamenilor de bună credință se poate împlini numai în condițiile în care încrederea în Organizația Națiunilor Unite va fi recuperată și în momentul în care întreaga comunitate internațională va manifesta un profund atașament față de principiile Cartei Națiunilor Unite ca fundamente indispensabile ale unei lumi mai pașnice, mai prospere și mai drepte, prin ridicarea principiilor demnității umane, egalității și echității la scară mondială, ca valori universale ale întregii umanități. Din păcate, destinul care se pare că îi este rezervat în perspectiva Organizației Națiunilor Unite nu este tocmai încurajător.

Cu toate acestea, un reviriment este posibil în măsura în care SUA vor înțelege că trebuie să se așeze într-o relație de complementaritate cu ceilalți actori ai vieții internaționale, pentru că, așa cum remarca recent chiar Zbigniew Brzezinski la

București, America a devenit preponderentă, dar nu omnipotentă, situație care ar trebui să dea glas înțelepciunii, îngăduind forței dreptului să se afirme plenar.

Trebuie să se înțeleagă că o ordine mondială justă bazată pe preeminența dreptului nu se poate realiza decât în sistemul consacrat prin Carta Națiunilor Unite, chiar dacă vom accepta că unele din principiile acesteia trebuie redefinite, tot așa cum se simte nevoia reformării organizațiilor internaționale existente, printre care desigur și ONU, în concordanță cu exigențele lumii contemporane. Astăzi se impune mai mult ca oricând creșterea rolului ONU, în pofida detractorilor de tot felul de care nu duce lipsă.

În consecință, ONU trebuie să devină un organism internațional mai puternic și mai eficient, în măsură să răspundă aspirațiilor de pace, colaborare și progres ale tuturor popoarelor. Potrivit Cartei ONU, un vector de bază în viața internațională trebuie să-l constituie principiul egalității suverane a statelor. Iată de ce democratizarea Organizației Națiunilor Unite, prin consolidarea acestui principiu, a devenit o necesitate imperioasă. Iată de ce ar fi firesc ca plenitudinea puterii în cadrul ONU să fie conferită Adunării Generale, unde nu există privilegiul membrilor permanenți, cum se întâmplă în cazul Consiliului de Securitate. Este necesară, deci, democratizarea întregii vieți internaționale, astfel încât vocea fiecărei țări, indiferent de mărimea ei, să fie auzită și respectată. Valorificarea experienței acumulate până în prezent și corelarea cu mai multă pricepere a diferitelor mijloace de soluționare pașnică a diferendelor va determina creșterea eficienței acestui important mecanism al Dreptului păcii. Desigur, îmbunătățirile ce se cer a fi aduse structurilor de ansamblu ale construcției păcii trebuie să vizeze, în primul rând, creșterea rolului Adunării Generale în soluționarea pe cale pașnică a oricărui diferend internațional, în menținerea păcii și securității internaționale.

De asemenea, considerăm că este necesară o reformă cuprinzătoare a Consiliului de Securitate, care să conducă la democratizarea acestui organism. Astfel, ar putea intra în discuție includerea printre membrii permanenți a Germaniei, Japoniei, Braziliei și Indiei. De asemenea, s-ar putea examina posibilitatea eliminării, în același timp, a privilegiului dreptului de veto. Se mai pune și problema delimitării mai riguroase a rolului și funcțiilor Consiliului de Securitate și a modului de elaborare și adoptare a deciziilor în acest organism. Nu în ultimul rând se impun îmbunătățiri și completări ale Cartei ONU* în lumina exigențelor lumii contemporane. Nu trebuie să existe decât o singură categorie de state: aceea de membri egali ai ONU, fără deosebire de mărime, de potențial economic sau militar.

Este nevoie de eforturi concertate din partea întregii comunități internaționale, care sub egida ONU să treacă la acțiuni curajoase și pragmatice, la acțiuni puse sub semnul bune credințe din partea tuturor statelor lumii.

Iată de ce, rolul juriștilor în lumea de azi este de o importanță deosebită. Tot juriștilor le revine datoria de onoare de a contribui, prin mijloace specifice, la apărarea și consolidarea rolului ONU în viața internațională. Noi încercăm...

* Exemplificăm cu o anomalie: În Carta Națiunilor Unite există încă o distincție între diferite categorii de țări, cum ar fi de pildă referirea la "țări inamice", ceea ce reflectă situația existentă în lume în momentul elaborării sale. Asemenea prevederi nu mai corespund realităților din lumea de azi, câtă vreme, în timpul scurt de la semnarea Cartei, s-au încheiat tratate de pace și o serie de acorduri de normalizare a relațiilor postbelice. De asemenea, par anacronice acele prevederi din Cartă prin care se acceptă "drepturile" unor țări de a domina pe altele, de a avea colonii și de a ține sub tutelă alte popoare și teritoriile lor (art. 73-91). Iată de ce actul

constitativ al Națiunilor Unite trebuie să înscrie abolirea pentru totdeauna a colonialismului, a neocolonialismului și a rasismului și eradicarea oricărui practici de această natură. ◆

La 23 iunie a.c. a încetat din viață la Lund

PAULINA CIUPITU

născută la 23 august 1920 în București.
A lăsat îndurerări pe copiii
Octavian Ciupitu și Luminița, căsătorită Popescu,
cu familiile lor.
Odihească-se în pace!

(Continuare din pagina 30: Șlomo Leibovici-Laiș.)

Acest triumvirat, cu toate deosebirile de educație, fire, înclinări personale și rivalități accentuate, s-a întâlnit în acțiuni convergente, în favoarea evreilor din România. Filderman, evreu prin conștiință, deși fără rădăcini adânci în iudaism, Zissu, exponentul evreilor naționali, mândru de trecutul neamului și încrezător în viitorul lui în țara strămoșască, dr. Șafran, om de vastă cultură iudaică și filosofică, mânat de chemarea iudaismului veșnic: toți trei, împreună cu alții, au înscris un capitol de care orice comunitate, conștientă de propriul său trecut, se poate mândri. ◆

TIDSKRIFTEN

CURIERUL ROMÂNESC

(RUMÄNSKA KURIREN)

Ideell förening - Organisationsnr. 802403-6363

EDITOR RESPONSABIL
SILVIA CONSTANTINESCU, ARA.
REDACȚIA:

Silvia Constantinescu, Octavian Ciupitu,
Mariejeanne Ciupitu, Anne-Marie Ciupitu,
Marc Ciupitu, Theo Ciupitu.
Redactare și punerea în pagină:
Silvia Constantinescu.

ADRESA:
Altvägen 99, S-142 42 SKOGÅS - SVERIGE
E-mail: silvia.constantinescu@swipnet.se
octavian.ciupitu@swipnet.se
Ediția electronică pe Internet:
<http://home.swipnet.se/curierulromanesc>

Programator:
Octavian Ciupitu.

CONDIȚII DE ABONARE PENTRU 1 AN:

Suedia 200 SEK America 230 SEK
Europa 210 SEK Australia 230 SEK
PENTRU INSTITUȚII TARIF DUBLU.

Plata prin mandat poștal sau cec suedez
pe adresa de la CURIERUL ROMÂNESC
sau în contul de Postgiro: 81 20 66-9.
Actul de plată se va marca PRENUMERATION,
iar donațiile benevole GÅVA.

CURIERUL ROMÂNESC circulă în :
Anglia, Australia, Canada, Danemarca, Elveția,
Finlanda, Franța, Germania, Italia, Israel,
Portugalia, România, Spania, Suedia, SUA.

PENTRU CONȚINUTUL ARTICOLELOR
RĂSPUND AUTORII LOR.
REDACȚIA NU ÎMPĂRTĂȘEȘTE
ÎNTOTDEAUNA PĂRERILE ACESTORA.

Acest număr a fost sponsorizat de:

KULTURRÅDET

MARC PAUL VENIAMIN CIUPITU
THEO ALEX CHRISTIAN CIUPITU
ANNE-MARIE THEODORA CIUPITU